

Udvalget udtaler i sine Betænkninger at det under Arbejdet er kommet til Klarhed over, at det vilde have afgjorte Fordele at forene alle Lovene (i alt Fald de 3 af dem, altsaa med Udeladelse af den om »Afgifter«) i »*een Lov*«, der passende kan kaldes *Lov om Rettens Pleje*.« Herom stilles Ændringsforslag. Ved Slutningen af denne Lov skulde saa visse for hele Reformen fælles almindelige Bestemmelser have deres Plads. Følgende 3 »Slutningsbestemmelser« foreslaas: 1) at enhver Bøde i en offentlig Sag tilfalder Statskassen; ligeledes i Sager, der kun kunne forfølges privat, forsaavidt Bøden er ikendt ved Dom (vedtages Bøden ved Forlig, træffer Parterne selv Bestemmelse om, hvorhen Bøden skal falde); de Kasser, som hidtil have faaet Bøderne tillagte, skulle saa eventuelt have Erstatning; 2) at Statskassen er ansvarlig for Udredelsen af den en Embedsmand i Anledning af hans Embedsførelse paalagte Erstatning til private; og 3) at Loven træder i Kraft 2 Aar efter den Dag, da det Nummer af Lovtidenden udgaar, hvori den kundgøres.
